

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

S ante A

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Accus cū gemino (nā grē
ci σκκωσ) format p di
minutionē sacculus & sac
cellus: teste Asconio. Neq;
ab eo qd est sagū descendit
vt cū Catho. Vgu. somni
auit. Sacellū prima correpta
locus sacer dicit p diminu
tionē. Sagax tertie declina

tionis triū generē: teste Priscia. & Saga primæ
hoc distat: q sagax primā syllā corripit: saga
pducit. Sta. siluag. lib. iij. Vigilis te animi atq;
sagadis Exitus euoluit. Hora. in epist. Sōnia ter
rores magicos miracula sagas. scz. rides. Saga
mulier dicit perita sacrorū: vt scribit Pompei.
Saga item vocat scemina ad libidinē viros: in
dagatrix: teste Marcel. & pducit sa syllā. Marti
alis. Exorat noctes dū mihi saga tuas. Sagū ve
stimentū erat militare: cuius diminutiū est sa
gulū: prima correpta. Iuue. An saga vendenti
nubar caupone relicto. Virg. lib. ænei. viij. Vir
gatis lucent sagulis.

Sabucus. Require in dictione Sambucus.

Sacculus. Require in dictione Saccus

Sacculus. Ibidem.

Sacellum. Ibidem.

Sacerdotula. Require in dictione Sacerdos

Sacerdotulus. Ibidem.

Sacerdos cōis generis est: & format diminutiue
sacerdotulus & sacerdotula.

Sacrifico cas. & sacrificor deponēs: teste Marcel
lo vsurpat. Ennius. Sic nos ille suos dñs sacrifi
care pueros. Varro rerū diuinarū lib. iij. Viri
nuptis sacrificabant in cubiculo viduæ. Cato
de liberis educandis. Quom primoribus initi
arent de potione pueros sacrificabant.

Sacrificor. Require in dictione sacrifico.

Sagana mulier. Require in dictione sagina.

Saganus fluuius. Ibidem.

Saga. Req. in dic. saccus.

Sagax. Ibidem

Sagena rete. Require in dictione sagina.

Sagina aruina vel pingue scemi. gen. mediā p
ducit. Iuue. sary. iij. Ista dies pperē stomachū
laxare saginis. Arator. Nā qd corporeæ pfit
alimēta saginæ. Qd Vgu. etiā saginū declinari
neu. gene. præcipit. Inde saginatus saginata sa
ginatū: cui? quidē secundā syllā. Calphur. cor.
quom ait eglo. iij. Vt quoq; turba bono plau
dat saginata magistro. Melius hac in preptulit
Thobias quom ait. Vētre saginato veneris fu
spirat ad vsum. Sagena magna quādā est retis
piscatoria. Marcus Manilius lib. v. Excipit va
sta circūuallata sagena. Sagana ppruū fuit me
retricus nomē: cuius meminit Hora. ser. viij. di
cens. Alcū saganæ callendrū. Saganus fluuius
est Carmanix: teste Ptolemæo.

Saginatū. Req. in dic. sagina.

Saginū. Ibidē.

Sagraa huius atis neutro: & hæc sagma hui? sa
gmæ scemi. ge. declinari pōt: quo scz genere p
tulit Acron exponēs illud Hor. ser. v. Clitellas
tempore ponit. i. vt ait sagina: hoc est fellas: q;
vulgus bastos appellat: sed & p sarcina ponit.

Sagulū. Requ. in dicti. saccus.

Sagū. Ibidē.

Sala. Require in dictione sal.

Salamin. Requ. in dicti. salamis.

Salamina. Ibidem.

Salamis & salamin in recto: & salamina ab accō
græco formata declinari pōt. Sta. lib. Thæba.
xij. Hos salamis populos illos cerealis eleusin.
Iuue. sat. x. Ille tñ qualis redijt salamine relicta.
Vir. Laomedontiadē primū salamina petentē.
Accūs græcus est. Quinti. lib. vi. Neq; est igno
bile exemplū Megarios Atheniensib; cū de sa
lamina contenderēt victos Homeri versu. Insur
la est Peloponeso adiacēs: teste Ptol. vrbē noīs
retinēs: in qua Telamō pater Aiakis & Teucro
regnavit: sed cū reuerteret Teucer a bello Troi
ano: nec de inimicis Aiakis: teste Iustino: vltus
fuisse a pare expulsi Cyprus perrexit: ibiq; ci
uitatē cōdidit: quā & salaminā vocauit: de qua
Hora. i. car. Nil desperādū Teucro duce & au
spice Teucro. Certus em pmisit Apollo Am
biguā tellure nouā salamina futurā. Petr? riga
in actibus apostolicis. Ad Cyprus tendūt: post
intrantes salaminā.

Sale. Regre in dictione sal.

Sales ridicula ipsa. Ibidem.

Sale populi. Ibidem.

Salio. Require in dictione fallo.

Salius. Require in dictione sal.

Sallo fallis cū gemino l tertie cōiuga. facit in ptō
falli: in supino falsum. Lucil. lib. iij. Sallere mū
rænas & frigidaria ferre. Salio salis quartæ cō
iuga. facit in ptō salui: in supino salitū: restibus
Diome. & Priscia. Neq; cū gemino l scribit: vt
inerudite scribi præcipit Gasparin? Nā primā
corripit: vt ē apd Cornelii Seuerū. Distractos
atq; salitos. Hora. iij. car. Molliuit auersos pe
nates: Farre pio & saliente mica. Tibull. Farre
pio placet: & saliente sale. Salio salis in alio fro
etā cū vnico l scribit. & facit in ptō salui & sali
ui: teste Priscia. in supino saltū: & scdm analo
giam fallit.

Salio fluuius. Require in dictione Sal.

Salonæ ciuitas. Ibidem.

Sal tā mascu. q neu. gen. est: teste Priscia. & si Do
na. sup Eunuchū Teren. dicat sal neutrale cōdi
mentū esse: salē yō mascu. ge. sapientiā. Salusti.
Neq; salē neq; alia gulæ irritamēta. Hora. Pre
buit & parochi: quæ debet lingua salēq; Mar
tial. Ipsa merū secū portat & ipsa salē. Pōt etiā
declinari hoc sale: teste Priscia. dicēte Ennio an
nalitū. xiiij. Cæruleū spumat sale conferta rate.

P ij

pulsum per mare. Sciendū tñ q̄ quom p sapi-
entia sal ponit masculu. tñ gen. pferri consuevit
Plurali autē nume. sales sunt ipsa ridicula: quæ
necessario falsa esse oportet. Cice. & Quinti. au-
ctoribus. Luca. Et soliti lusere sales. Salū mare
appellat: dictū σ α λ ε υ ε σ θ ο i: qd̄ est moue-
ri siue agitari: auctore Ser. Neq; ab eo qd̄ ē sal
deducit: vt cū Catholico somniauit Vgutī. Sal
itē p salo ponit: hoc est mari. Vir. Quom rau-
ca assidue longe sale saxa sonabāt. Idē li. gnei. i.
Spumas salis ære ruebāt. Sala nomē est sex vr-
biū: vt ex Prole. colligere potui: quarū vna est
Turdubiog: in Hispania: alia Tuditanog: etiā
in Hispania: alia in Pannonia: alia i magna Phri-
gia: alia i maiori Armenia: alia in Mauritania
Tingitana: & eodē noīe fluuius in eadē. Salæ
populi quidā sunt insulæ Taprobanes: vt idē
Prole. ostēdit. Salo fluui⁹ est Caluberiæ: dicere
Martia. Ducit ad auriferas q̄ me Salo Celtiber-
oras. Salonæ pluralis tñ nume. vrbs est vlti-
onia in Dalmatia: teste Prole. de qua Luca. lib.
iij. Qua maris Adriaci lōgas ferit vnda Salo-
nas. Salius ppriū fuit viri nomē: qui cū Niso et
Euryalo: currēdi certamē inire: de quo Virgī.
Quæ munera Niso digna dabis primā merui
qui laude coronā. Ni me quæ salū fortuna ini-
mica tulisset. Salius itē Martis sacerdos vocat.
Luca. Et salius lento portans ancilla collo.
Samentū. Require in dictione salsamentū.
Salsamentū & p sincopā samentū in vno scato
accipi pnt: vt Caper testat & Donatus.
Saltatio. Require in dictione Saltus.
Saltus hui⁹ saltus vlti salti declinari pnt: teste Mar-
cel. Accio referēte dicentē. Hic Menalippū inter-
traiectus nemoq; in salti fauēb: locus est arbo-
ribus densus & inuius. & nōnunq; p saltatione
ponit. Virg. lib. ænei. ix. Tū demū saltu p̄ceps
fese omnib; altū In fluuiū dedit. Saltus itē cāpi
spatiū dicit: teste Marcel. Vir. geor. iij. Saltibus
in vacuis pascunt plena scdm Flumina: hoc est
prope: vel iuxta flumina: teste Seruio.
Saluber masculu. salubris foemi. salubre neu. gen.
& hic & hæc salubris & hoc. bre. declinari pnt:
teste Prisci. Vgu. declinat etiā & hic & hæc. ber.
Salubris. Require in dictione Saluber.
Salum pro mari. Require in dictione sal.
Sambuca. Require in dicti. sambucus.
Sambucus arbor est nora. Festus. Ebulus græce
sambucus latine. Neq; declinat hæc sambuca:
vt Vgu. & Catholicon voluerūt. Lucil. li. xxvi
Atq; infelix signū sambucū vocant. Serenus
autē primā hui⁹ dictionis corripit: absq; m sa-
bucus scribi posse innuit: quom ait. Conueniet
tenere radix decocta sabuci. Idē. Vngit & succē
dederit quos pua sabucus. Sambuca genus est
machinæ: qua vrbes expugnari solent. Sambu-

ca item genus est instrumenti musici: barbarū
Strabone teste vocabulū. Et in viroq; significa-
to media syllā. pducit. Persi. saty. vi. Sambucā
citiū caloni apraueris alto.
Sancio sancis facit in ptō sanxi & sanciu: in supi-
no sanctū & sancitū: teste Priscia.
Sanctitas & sanctitudo i vna scatiōe accipi pnt.
auctorib; Gell. lib. xij. nocti. atti. & Marcello.
Sanctitudo. Require in dicti. sanctitas.
Sanguē neu. ge. & sanguis masculu. declinari pnt.
Ennius annaliū. ij. O sanguē dijs oriundū. Lu-
cre. lib. i. Viscerib; viscus gigni sanguēq; creari
Sanguē facit i gto sanguinis: sanguis yō scdm
analogiā sanguis in gto format: qd̄ & veteres:
teste Ser. ptulerūt: qd̄ & p compositū patet ex
anguis. Sed hæc declinatio ab vsu cessit.
Sanguis. Require in dicti. Sanguem.
Sanies. Require in dicti. sanna.
Sanna cū duplicato n scribit: & nariū siue oris
distorsio vocat. Luue. saty. vi. Insc & dubitā q̄
forbeat aera sanna. Trāsserit tñ & p similitudi-
nē ad alia. Persi. Occipit ego posticq; occurrere
sannæ. Inde venit Sannius & sannio: qui scq; in
dictis morib; & scenis satius est. Cic. lib. ij. de
oratore. Quid em potius ridiculū q̄ sannio. Sa-
nies cū vnico n (primā em corripit lilla.) mor-
tui sanguinis est: tabi yō viuū auctore Ser. Vt
gi. lib. ænei. viij. Sanie taboq; fluētis. Sannus et
sannus in recto dici pnt: teste Priscia. qui & Ne-
uiū referunt neutrū Sannite p̄tulisse lib. belli pu.
Sannites populi sunt Italici.
Sannio. Requ. i dicti. sanna. Sannis. Ibidē.
Sannitis. Ibidem. Sannus. Ibidem.
Santonēs: santonī: santonici populi quidā Gal-
liæ dici pnt. Luca. lib. i. Signa mouet: gaudetq;
amoro Santonius hoste. Luue. Tempora San-
tonico velas adoperta cucullo.
Santonī. Requ. in dic. santonēs. Santonici. Ibidē.
Sapio sapis facit in ptō sapiui: testib; Alpro Chia-
risio: Phoca. in supino sapitū pi syllā. pducta:
vel scdm Varro. sapij: qd̄ & Diome. cōprobat
vel vt Probus tradit: sapiui: in supino sapitū: cor-
repta pi syllā. Cap yō vtrūq; in vsu esse dixit.
Idē sensisse videt Priscia. qd̄ etiā cōfirmat Mar-
cel. dicens. Sapiui pro sapij vel sapiui ponit. Ne-
uius in virgine. Ego plus sapiui: qui fullonē cō-
pressi quinq; tribus. Martia. Nubere vis Prisco:
nō miror: Paula sapisti: qd̄ verbū si cū re cōpo-
nit: quartæ fit cōiuga. Nā rā respire dicimus q̄
respire. cōstruit autē cū accō: vt iste cyb⁹ bonū
sapit odore: aliqñ abltō iungit: & nōnunq; gto
vt est apud Plau. in Epidico. Desipiebā mentis:
quom illa scripta mittere: pro mente.
Sarcio sarcis facit in ptō sarfi & sarcui: in supino
sartum & sarcitum.
Sarcophagus cū cexili: & hoc sarcophagū de-

clinari pōt. Augusti. lib. xviij. de ciuitate dei ca. v. (Sūt aut Varronis verba) quia em̄ (inquit) arca in qua mortuus ponit: qd̄ omnes iā sarco phagū vocāt σαρκοσ græce dicit: a nostris p sepulchro vsurpat.

Sarcophagū. Require in dictione sarcophagus. Sardonichatus. Require in dictione Sardonix. Sardonichus. Ibidem.

Sardonyx cū y græco: facit in grō sardonychis cū ch aspirato: sicut onyx hui⁹ onychis: a quo componit: vt regula tradit græca: & tā mascu. q̄ fœmi. gen. est. Ioue. In manib⁹ densi radiat te tudine tota Sardonychis. Per. Et natalicia tan dē cū sardonyche albus: & a grō græco τοῦ σαρδονίου xos: nostri etiā hic sardonychus di xerūt. Ioue. saty. xij. Arguit ipsorū quos litte ra gēmaq; princeps. Sardonychus lapis est pre ciosus: a quo fit sardonychatus ta tum. Marti. Cui⁹ & hinc lucet sardonychata manus. Sardo nyx itē eadē lītura mōs est Indiæ: teste Prole. Sarmatæ. Req. i dic. sauromatē Sarmatis. Ibidē Sarpedon facit in grō sarpedōis & sarpedonis: dicente Vir. lib. ænei. ix. Thebana de matre no thum sarpedonis alit. Fuit filius Iouis: & eodē noīe vrbs Ciliciæ: teste Prole.

Sartago cū t exili: nō venit ab ago gis: vt cū Ca tholico Vgu. somniauit: sed a græco trahit: & a nostris patella traducitur.

Satago gis. cū abltō cōstruit: & nōnunq̄ cū grō: vt est apud Terentiū. Hic satagis rerū suarū: id est anxius vel curiosus est rerū suarū.

Saties. Require in dictione satietas.

Satietas & saties in vno fœcato accipi pnt. Terē. Nā vbi me forte saties cepit: cōmutō locū.

Satio saturo: vlt cū l satulo: teste Marcel. dici pōt: vñ & Varronē refert ita scripsisse: quib⁹ satulē corpora famē ventris. Hoc aut inter satio & sa turo interest: quod (vt tradit Laurē.) satiare ad oēs sensus attinet: etiā ad animū: saturare verō ad vnū gustū. Compit tñ etiā ad animū satu ro verbū ptinere. Cic. Iracūdiā meā saturo tuo sanguine. Luca. lib. i. Et poeni saturent sanguine manes.

Satyræ. Regre in dictione satyrus.

Satyrus cū t exili & y græco scribit. animal ē qd̄ teste Pli. lib. v. natura. histo. de hoīe nil pferit q̄ figurā: neq; a satur a um descēdit: vt cū Catho lico Vgu. somniauit. Hic a Hiero. ita describit: ait em̄ i vita Pauli. Ad quē scz Paulū: quom p geret beatus Antonius vidit hominūculū adun cis naribus: & fronte cornib⁹ aspa: cui extrema corpis in caprarū pedes desinebāt: & pmissio si gno crucis: cū quisnā esset: interrogasset Anto nius respōdisse ferē: Mortalis ego sum vnus ex accolis heremi: quos vano errore delusa genti litas: faunos satyrosq; & incubos appellat. Sa

tyra eadē scriptura a satyris dicta est: dicēte Do nato in plogo sup Teren. Deinde aliud genus fabulæ: id est satyra sumpsit exordiū: quæ a sa tyris: quos illotos semp ac perulantes esse legi mus vocitata est: & si aliunde nomen nonnulli traxisse prauē putant. Hæcille. Satyros aut (vt refert Macro. Ia σαρξ: qd̄ est mētula nōnulli appellatos opinant: qz scz in libidinē proni sint sed scriptura etiā apud græcos nō cōsentit: quia apud illos cū t exili: & y græco satyrus scribit: vt supius ostendim⁹. Sunt aut satyri dñ siluarū De fabula psonisq; intellexisse videt Horati. in arte poetica quom ait. Carminē qui tragico vi lē certauit ob hircū. Mox etiā agrestes satyros nudauit. Idē. Verū ita luxores: ita cōmendare dicaces. Cōueniēt satyros ita vertere seria ludo Varro a quodā genere farciminis: qd̄ multis rebus reficiebat: satyrā dictā tradit. Vñ in .ij. lib. plautinarū quæstionū habet. Satyra ē vua passa & polera: & nuclei pinei ex musto cōspsi. Alij a satyra lance: quæ referta varijs multiq; primitijs in sacrificijs Cereris inferebat: dictam voluit. Alij yō (inter quos Pompeius) a lege satyra multis alijs cōferia legib⁹ dictā extimant Hui⁹ legis satyrę meminit Lucil. li. i. quom ait. Per satyrā edile factū qui legib⁹ vnas. & Salu. in Iugurtha. Deinde quasi p satyrā sentētijs ex quisuis in deditionē accipit. Alij a saturitate sa tyrā quasi saturā vocatā putāt: sed tūc cū i latī no scribi satyra deberet: qd̄ a nemine obseruat Satyrarū aut duo sunt gēa. Prīmū nō sola car minū veritate mixtū: vt Quintil. tradit: in quo quidē carminis gñe: auctorib⁹ Laertio & Apu legio apud græcos Demetrius quidā poeta clā ruit. Altera yō satyra (vt Diomedes ait) male dicū carmen est: & ad carpēda hominū vitia: archææ comœdię charactere compositū: quale scripserunt Lucil. Hora. Persius.

Satisfacio satisfaciū dō cōstruit: quom autē p punio ponit accm postulat. Cice. in rhæro. Nō cōuenit vob̄ cōsore istū satisfacere: ex eo qz ait: se nō potuisse adesse ita vt iurat⁹ fuerat. i. punire Satrapa cū t exili vocabulū est persicū: & apud nos præfectū indicat. Neq; ex satis & rapio cō ponit: vt cū Catholico Vgu. somniauit.

Satulo as. Require in dictione Satio.

Satum. Require in dictione Satus.

Saturo. Require in dictione Satio.

Satus hui⁹ satūs: & hoc satū: & hæc satio idē significatū habet. Vir. geor. i. Arborib⁹q; sa tisq; notus pecoriq; sinister. Satus itē p semie ponit: teste Marcel. Accū inducente digentē in pelopodis. Nā me vt credā ex tuo esse cōceptū satū: & argumēta redigūt animū & cōmouēt. Sauromatæ populi quidā sunt iuxta Danubiū i Mæotidē vergētes paludē: qui & Sarmatæ vo

citati sunt. Plin. lib. iij. natu. histo. Sauromatas
Scytharū gētes grāci vocāt: quas Sarmatas ro-
mani dicūt: vñ hōr regio Sarmatia etiā a Pro.
dicit. Inde sarmatis hui' atidis. Ouidi. Terreat
haud manes sarmatis vmbra meos: sed vt dixi
etiā a latinis populi hī Sauromatā appellanē.
Iuuē. sat. ij. Vltra Sauromatas fugere hic libet.

S ante C

Scala. Require in dictione scalæ.
Scalae plurali in nūme. declinat: testibz Diome.
Varrone de lingua lati. Dona. Phoca: Salusti. i
Iugur. Deinde ubi vnæ atq; alteræ scalæ cōm-
mune sunt. Et licet Quinti. dicat singu. nu. scalā p
ferre: barbarissimū esse. Hiero. in sing. nu. vltur
pauit: quom dixit in Gen. ca. xxvij. Viditq; in
sonijs scalā stantē sup terrā: & cacumē eius tā-
gens celū: & angelos quoq; dei ascendētes p eā
& dominū in xū scalæ dicentē sibi.

Scalpellū. Req. i dic. scalptus Scalpellus. Ibidē
Scalpo scalpis: & scalpurio scalpuris dici pōt: re-
ste Marcel. Plau. in aulularia. Vbi erat hęc de-
fossa ocepit ibi scalpurire vngulis.

Scalptum. Require in dictione scalptus.

Scalptus & scalptum declinari pōt: & diminutīe
scalpellus & scalpellū: instrumentū est ferreum
alias celtis appellatū.

Scandalū singu. nume. neutri gene. est: in plurali
vñ tā mascul. q̄ neu. teste Pro. qd quidē vocabu-
lū primū ab euāgelio acceptū est: qd grāci etiā
σκᾶλδ & λον neuro genere proferunt.

Scapha cū exili gen^o est nauiculæ: a σκαπτω
quod est cauo sic dicta: nō aut ab ea quæ est sco-
pa: vt cū Catholico Vgu. somniauit.

Scaphitū cū exili & i launo genus est vasis cōca-
uit: in quo cacare & meiere consueuerūt. Neq; a
scindo dis deducit: vt cū Catholico Vgu. som-
niauit: sed a σκαπτω quod est cauo descēdit.
Martia. Te potare decet gēma qui mētorā frā-
gis In scaphitū mēchæ Sardanapale tuæ.

Scateo scates secūda: & scato tis tertia cōiuga. de-
clinari potest. Lucre. lib. v Et partum plano sca-
tere atq; erumpere campo.

Scato. Require in dictione Scateo.

Sceleratus. Require in dictione Scelus.

Scelerosus. Ibidem.

Scelus. Ibidem

Scelus cū c post s scribit: inde fit Scelus scelera-
tus scelerosus. Verū (vt sup Te. entij eunu. tra-
dit Dona.) scelerosus est multosq; scelerū: scelera-
tus vel vnus: scelerosus auctor sceleris: scelera-
tus: in quo scelus constitutū vel cōmissum est.
Hęc ille. Nonnunq; in pro scelerato scelerosus
ponit: teste Marcel. Aphranitū inducēte dicentē
in diuortio. O diem scelerosum & indignum.

Scena cū c post s: & æ diph. teste Priscia. scribit:
magis ex antiquorū magna cōsuetudie q̄ ex ve-
ra orthographia hoc obseruari phibet. Nā cū

dictio sit grāca: quæ apud illos absq; diphtho-
σκηπᾶ scribit apd nos etiā absq; æ dip. trās-
ferri debuit. Var. aut de hui⁹ dictionis scriptura
variā dixit fuisse verē opinionē: alijs. s. p e exi-
le (vt apud grēcos) scribēdā asseuerantibz: alijs
in signū pductionis syllabæ p æ diph. esse no-
tandū: quā etiā opinionē hoc est secundā cōfir-
mauit Apuleius: vt in dictione Syncerus infra
monstrabim⁹. Scena igit a nostris traditū in-
umbratio: teste Ser. nā (vt Serui. ipse scribit: &
Cassiodorus) a rusticis primū inumbrationis
causa compta fuit: vbi prius carmina incōdita
decantabā: quare a nōnullis tabernaculū tra-
ductū fuit. Virgi. Vel scēna vt versis discedat
frōtibz: Inde Scēnitæ populi quidā Arabiē no-
biles: teste Solino cognominati sūt: & ex ob &
scēna componit obsecnus a um: auctore Var.
At vñ Prisci. & Apuleius: ex ob & κοινο: qd
nos cēnū dicim⁹: obsecnū cū æ diph. s littera
interposita compositū vocabulū phibet: & tur-
pe quid & imundū scēre: vñ ex obs & cano: vt
idē dicit Priscia. obsecnus cōponit: vbi primū
diphthōgicā vocālē assumpsit: & tūc scēat abomi-
nabile auguriū: vt est apud Vir. geor. i. Obsec-
niq; canes: importunæq; volucres. Festus ab
obs deductū vocabulū tradit in hęc vba dicē-
scis frequētissim⁹ fuit vsus libidinū spurcarū
vnde & verba impudētia appellant oscēna: qd
si vñ dicit Festus: sine b & absq; diph. obsecnū
scribi opteret. Sena absq; c nomē est triū vrbiū
teste Prolequarū vna vocat Gallica: & est Seno-
nū: alia Tuscorū mediterranea: alia i Margina
puicia. Declinat nōnūq; Senæ plu. tū nu. Syl.
li. viij. Et danis et rubico & senonū de noīe sene
Sceptū cū c & t exilibz: grāci est: nā grāci σκη-
στροπ dicūt: neq; a cepi pō deriuat: vt cū Ca-
tholico Vgu. somniauit. Virga erat qua reges
vtebant in louis similitudinē.

Schema hui⁹ atis cū ch aspirato: & hoc schema-
tū: teste Priscia. declinari pōt. Sili quoq; mō em-
blema & emblemātū: toreuma toreumatū: pe-
ripetasma peripetasmātū: epigrāma epigrāma-
tū: glaucoma glaucomātū: poema poemātū:
qd & Cornelius Celsus tradit: & in Dona. Ser-
gius: & in dictione poematorū cōfirmat Mar-
cel. sed & hęc schema huius schemæ cōpit. Vñ
Plau. ait in Persa. Lepida cū decora schema: cul-
tus dicit vel ornatus.

Schematum. Require in dictione Schema.

Schisma hui⁹ matris cū ch aspirato & i latino scri-
bit: neq; a scindo deducit: vt cū Catholi. som-
niauit Vgu. sed a σχιζω qd est scindo descen-
dit. Nulla em cōpit dictio in a terminata ter-
tię decli. quæ latina sit: vt Priscia. tradit: dici pōt
latine scissura. Pōt etiā declinari sce. ge. hęc qd
ma: nā & grāci σχισμα & σχισμα dicit.